

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

સુખાન રાઉત અને અન્ય.

વી.

બિહાર રાજ્ય

નવેમ્બર ૨૮, ૨૦૦૧

[આર. પી. સેઠી અને વાય. કે. સભરવાલ, ન્યાયમૂર્તિ શ્રીઓ]

ફોજદારી કાયદો:

દંડ સંહિતા, ૧૮૬૦-કલમ ૧૪૯, ૩૪, ૩૦૨, ૧૪૭ અને ૧૪૮-ગેરકાયદેસર સભાના સભ્યો દ્વારા મૃતક અને અન્યને બળજબરીથી બહાર કાઢવાના સામાન્ય ઉદ્દેશને અનુસરીને કરવામાં આવેલી હત્યાની જવાબદારી-સામાન્ય ઉદ્દેશ્યની કાર્યવાહીમાં ગેરકાયદેસર રીતે ભેગા થવાનો ગુનો-આવા સભ્યોને હત્યા કરવાનો સામાન્ય હેતુ હોવાનું કહી શકાય નહીં.

સામાન્ય ઉદ્દેશ અને સામાન્ય હેતુ-વચ્ચેનો તફાવત.

ફરિયાદી પક્ષના જણાવ્યા અનુસાર, મૃતક એક 'એચ' સાથે જમીન ખેડતો હતો ત્યારે અપીલકર્તા નંબર ૧ સહિત આરોપી-અપીલકર્તાઓ હથિયારો સાથે સ્થળ પર આવ્યા હતા અને ખેડવાનું શરૂ કર્યું હતું. 'એચ' 'એ' વિરોધ કર્યો અને અપીલકર્તા નંબર ૧ ના નિર્દેશ પર, એક 'બી' 'એ' મૃતકના માથા પર પ્રહાર કર્યો, જેના પરિણામે તેનું મૃત્યુ થયું. ત્યારબાદ, અપીલકર્તાઓને 'બી' સાથે કલમ ૧૪૯ સાથે વાંચી શકાય તેવી કલમ ૩૦૨ અને દંડ સંહિતાની કલમ ૧૪૮, ૧૪૭ અને ૩૨૩ હેઠળ દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા હતા અને તેમને આજીવન કેદની સજા ફટકારવામાં આવી હતી. હાઈકોર્ટે આ આદેશની પુષ્ટિ કરી છે. એટલે વર્તમાન અપીલ.

અપીલકર્તાઓએ દલીલ કરી હતી કે સામાન્ય ઉદ્દેશ માત્ર મૃતક અને અન્યને બળજબરીથી બહાર કાઢવાના સંદર્ભમાં હતો, હત્યા કરવાના સંદર્ભમાં નહીં.

પ્રતિવાદીએ રજૂઆત કરી હતી કે હત્યા મૃતકને બહાર કાઢવાના સામાન્ય ઉદ્દેશને આગળ વધારવા માટે કરવામાં આવી હતી, તેથી તે અનુમાન લગાવવું પડશે કે અપીલકર્તાઓ હત્યાના અંતિમ ગુનાથી વાકેફ હતા.

અપીલનો નિકાલ કરતા કોર્ટે કહ્યું:

૧. ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૧૪૯ ગેરકાયદેસર સભાના સભ્યોને પરોક્ષ રીતે જવાબદાર બનાવે છે જ્યાં તે સાબિત થાય છે કે ગુનો ગેરકાયદેસર સભાના સામાન્ય ઉદ્દેશ્યના અનુસરણમાં કરવામાં આવ્યો છે જેને ગેરકાયદેસર સભાના સભ્યો જાણતા હતા કે આવા ગુના ગેરકાયદેસર સભાના ઉદ્દેશ્યની કાર્યવાહીમાં કરવામાં આવે તેવી શક્યતા છે. એકવાર તે સ્થાપિત થઈ જાય કે ગેરકાયદેસર મેળાવડાનો એક સામાન્ય હેતુ હતો, તે જરૂરી નથી કે ગેરકાયદેસર મેળાવડાની રચના કરતી તમામ વ્યક્તિઓએ આવા ગેરકાયદેસર મેળાવડાના સભ્ય દ્વારા કરવામાં આવેલા ગુના માટે પરોક્ષ જવાબદારી લેવાના હેતુઓ માટે કોઈ ખુલ્લું કૃત્ય કર્યું હોય. (૩૬૨-એફ-એચ)

૨. અપીલકર્તા નંબર ૧ એ મૃતકને ફટકો આપવા માટે 'બી' ને ઉશ્કેર્યો હોવાનું સાબિત થાય છે, જેના પરિણામે તેનું મૃત્યુ થયું હતું. તે કોઈ પણ શંકા વિના સ્થાપિત થાય છે કે અપીલકર્તા નંબર ૧ અને 'બી' એ સામાન્ય હેતુ શેર કર્યો હતો, જોકે સામાન્ય હેતુ નહીં, તે સમયે જ્યારે મૃતકના માથા પર ફટકો પડ્યો હતો. તેથી, અપીલકર્તા નંબર ૧ સંહિતાની કલમ ૩૪ સાથે વાંચી શકાય તેવી કલમ ૩૦ હેઠળ સજાપાત્ર ગુના માટે દોષિત છે અને તેને આજીવન કેદની સજા ફટકારવામાં આવી છે. (૩૬૪-ઈ;એફ)

૨. 'બી', 'અપીલકર્તા નંબર ૧ દ્વારા ઉશ્કેરવામાં આવતા, ગેરકાયદેસર સભાના

તમામ સભ્યો કથિત રીતે લાઠી જેવા હથિયારોથી સજ્જ હતા તે હકીકત હોવા છતાં મૃતકના વ્યક્તિને ઈજા પહોંચાડી હતી.જ્યારે, ફટકો પડ્યા પછી, મૃતક દક્ષિણ તરફ ભાગી જવા લાગ્યો, ત્યારે પણ ગેરકાયદેસર સભાના કોઈ સભ્યએ તેને અટકાવ્યો ન હતો અથવા અપીલકર્તા નંબર ૧ ના આદેશ પર 'બી' દ્વારા કરવામાં આવેલા હત્યાના ગુનાની સિદ્ધિ માટે અન્ય કોઈ રીતે મદદ કરી ન હતી.અપીલકર્તાઓમાંથી એકે મૃતકની છાતી પર પથ્થર ફેંક્યો હોવાનું કહેવાય છે, પરંતુ મૃતકની વ્યક્તિ પર મળી આવેલી ઈજાઓને કારણે આ આરોપ ખોટો છે.આમ, ગુનાના સમયે હાજર સંજોગોને ધ્યાનમાં રાખીને, એવું માનવાનો કોઈ આધાર નથી કે ગેરકાયદેસર સભાના સભ્યોનો ગુનાહિત અતિક્રમણ કરવાના સામાન્ય ઉદ્દેશ્યની કાર્યવાહીમાં મૃતકની હત્યા કરવાનો સામાન્ય હેતુ હતો.ઉપરાંત, ફરિયાદી પક્ષ દ્વારા તેને વાજબી શંકાની બહાર સાબિત કરવા માટે પૂરતા પુરાવા રજૂ કરવામાં આવ્યા નથી.તેથી, અન્ય અપીલકર્તાઓને માત્ર સંહિતાની કલમ ૧૪૭,૧૪૮,૩૨૩ સાથે વાંચી શકાય તેવા ગુનાઓ માટે દોષિત ઠેરવવામાં આવે છે અને તેમના દ્વારા પહેલેથી જ ભોગવવામાં આવેલી કેદની સજા આપવામાં આવે છે.(૩૬૩-એફ; જી; એચ; ૩૬૪-એ; સી; ડી; જી;એચ)

ક્રિમિનલ એપેલેટ જ્યુરિસડિક્શન: ફોજદારી અપીલ નંબર ૧૩૫ ઓફ ૨૦૦૦.

સીઆરએલમાં પટણા હાઈકોર્ટના ૨૩.૪.૯૯ ના ચુકાદા અને આદેશમાંથી.

૧૯૮૬ના એ. નંબર ૫૧૧ અને ૫૧૮.

અપીલકર્તાઓ માટે પી. એસ. મિશ્રા, વિષ્ણુ શર્મા, ચંદ્રશેખર સિંહ, ઉપેન્દ્ર મિશ્રા, તથાગટ હર્ષવર્ધન, દેવ પ્રસાદ મુખર્જી.

સિલકેટ સિંહ, પ્રતિવાદી માટે ડી. બી. સિંહ માટે.

અદાલતનો ચુકાદો સેઠી, જે. દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો.

અપીલકર્તાઓ, એક ભૈયા મણિ રાઉત @બાબુ મુનિ રાઉત સાથે, ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૧૪૯ (ત્યારબાદ "કોડ" તરીકે ઓળખવામાં આવે છે) સાથે વાંચીને કલમ ૩૦૨ હેઠળ દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા હતા અને આજીવન કેદની સજા ફટકારવામાં આવી હતી.તેમને સંહિતાની કલમ ૧૪૮,૧૪૭ અને ૩૨૩ હેઠળ પણ દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા હતા, પરંતુ તેમની સામે કોઈ અલગ સજા આપવામાં આવી ન હતી.દોષિતો દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અપીલને આ અપીલમાં વિવાદિત ચુકાદા દ્વારા ફગાવી દેવામાં આવી હતી.

ભૈયા મણિ રાઉતે દાખલ કરેલી વિશેષ રજા અરજીને આ અદાલતે ૬.૯.૧૯૯૯ ના આદેશ દ્વારા નકારી કાઢી હતી.

અપીલકર્તાઓ વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી પી. એસ. મિશ્રાએ રજૂઆત કરી છે કે અપીલકર્તાઓને સંહિતાની કલમ ૧૪૯ સાથે વાંચીને કલમ ૩૦ હેઠળ દોષિત ઠેરવવા માટે તેમની સામે કોઈ પુરાવા નથી. એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે ફરિયાદી પક્ષ દ્વારા કથિત અને સાબિત કરાયેલો સામાન્ય ઉદ્દેશ માત્ર મૃતક અને અન્યને બળજબરીથી હાંકી કાઢવાના સંદર્ભમાં હતો, હત્યાનો અંતિમ ગુનો કરવા માટે નહીં. વિદ્વાન વકીલ અનુસાર, અપીલકર્તાઓને, વધુમાં વધુ, તેમના વ્યક્તિગત કૃત્યો માટે દોષિત ઠેરવી શકાય છે અને સજા થઈ શકે છે. તેનાથી વિપરીત, એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે હત્યા મૃતકને બહાર કાઢવાના સામાન્ય ઉદ્દેશને આગળ વધારવા માટે કરવામાં આવી હતી, તેથી એવું અનુમાન લગાવવું પડશે કે અપીલકર્તાઓ હત્યાના અંતિમ ગુનાથી વાકેફ હતા જે સામાન્ય હેતુના અનુસરણમાં કરવામાં આવી શકે છે જેના માટે તેઓ એક સાથે જોડાયા હતા. હત્યા મૃતકને બળજબરીથી બહાર કાઢવાના સામાન્ય ઉદ્દેશનું પરિણામ હોવાથી, અપીલકર્તાઓ અંતિમ ગુનાના કૃત્યથી વાકેફ હોવાનું માનવામાં આવે છે.

હરીફની દલીલોની પ્રશંસા કરવા માટે, કેસની હકીકતોની નોંધ લેવી જરૂરી છે, જેના પરિણામે એક વ્યક્તિની હત્યા થઈ હતી અને કેટલાક પીડબ્લ્યુ સહિત અન્યને ઈજા થઈ હતી. ફરિયાદી પક્ષના જણાવ્યા અનુસાર, આ ઘટના ૨૧ જુલાઈ, ૧૯૮૧ના રોજ રાત્રે લગભગ ૮ વાગ્યે બની હતી, જ્યારે સરદાર રાઉત અને હકીમ રાઉત પ્લોટ નંબર ૩૬૯ની જમીનને ખેડતા હતા. હથિયારોથી સજ્જ

તમામ આરોપીઓ બળદોની બે જોડી સાથે સ્થળ પર આવ્યા હતા અને સરદાર રાઉતના કબજામાં ખેતર ખેડવાનું શરૂ કર્યું હતું. જ્યારે હકીમ રાઉતે અપીલકર્તાઓની કાર્યવાહીનો વિરોધ કર્યો ત્યારે તેમને ગાળો આપવામાં આવી હતી અને ધમકી આપવામાં આવી હતી. તારની રાઉતે (પીડબ્લ્યુ ૩) સત નારાયણ (પીડબ્લ્યુ ૫) ને સરપંચને બોલાવવાનું કહ્યું અને હરે કૃષ્ણ રાઉતે (પીડબ્લ્યુ ૯) ને પોલીસને જાણ કરવાનો નિર્દેશ આપ્યો. આ સમયે, અપીલકર્તા સુખાન રાઉતે, જે SMNF/L અને લાઠીથી સજ્જ હતા, ભૈય્યા મણિ રાઉતે સરદાર રાઉતે પર હુમલો કરવાનો નિર્દેશ આપ્યો હતો. ભૈય્યા મણિ રાઉતે સરદાર રાઉતના માથા પર ટાંગી પ્રહાર કર્યો, જેણે દક્ષિણ તરફ ભાગવાનું શરૂ કર્યું પરંતુ નજીકના ખેતરમાં પડી ગયો, ત્યારબાદ દિવાન રાઉતે સરદાર રાઉતના છાતી પર લગભગ ૪ કિલો વજનનો પથ્થર ફેંક્યો હોવાનો આરોપ છે, જેના પરિણામે તેનું તાત્કાલિક મૃત્યુ થયું હતું. બાલ કૃષ્ણાન રાઉત (પીડબ્લ્યુ ૧), હકીમ રાઉત (પીડબ્લ્યુ ૮) અને તારની રાઉત (પીડબ્લ્યુ ૩) પર અપીલકર્તાઓ દ્વારા હુમલો કરવામાં આવ્યો હતો અને તેમને ઈજા પહોંચાડવામાં આવી હતી. ગુનો કર્યા બાદ તમામ આરોપી ઘટનાસ્થળેથી ભાગી ગયા હતા. હરે કૃષ્ણ રાઉતે (પીડબ્લ્યુ ૯) સરવન પોલીસ સ્ટેશનમાં પ્રથમ માહિતી અહેવાલ દાખલ કર્યો હતો, જે ૧૯૮૧ની એફ. આઈ. આર. નંબર ૫૪ તરીકે નોંધવામાં આવ્યો હતો. તપાસ બાદ તમામ અપીલકર્તાઓ સામે આરોપપત્ર દાખલ કરવામાં આવ્યું હતું. ફરિયાદી પક્ષે તેના કેસના સમર્થનમાં ૧૨ સાક્ષીઓની તપાસ કરી હતી.

અપીલકર્તાઓએ દોષિત ન હોવાની દલીલ કરી હતી અને જણાવ્યું હતું કે તેમને આ કેસમાં ખોટી રીતે ફસાવવામાં આવ્યા હતા અને ફરિયાદી પક્ષે આક્ષેપ કર્યો હતો તે રીતે આ ઘટના બની ન હતી.તેમના જણાવ્યા અનુસાર, જે જમીન પર આ ઘટના બની હતી તે તેમના કબજામાં હતી અને મૃતક અને ફરિયાદી પક્ષના સાક્ષીઓ હુમલાખોર હતા.મુક્ત લડાઈમાં, જે કથિત રીતે થઈ હોવાનું કહેવાય છે, કેટલાક આરોપી-અપીલકર્તાઓને પણ ઈજાઓ થઈ હોવાનું કહેવાય છે.પહેલેથી જ નોંધ્યું છે તેમ, ટ્રાયલ કોર્ટે આરોપી વ્યક્તિઓને દોષી ઠેરવ્યા હતા અને તેમની અપીલ હાઈકોર્ટ દ્વારા ફગાવી દેવામાં આવી હતી.

સંહિતાની કલમ ૧૪૯ ગેરકાયદેસર સભાના સભ્યોને પરોક્ષ રીતે જવાબદાર બનાવે છે જ્યાં તે સાબિત થાય છે કે ગુનો ગેરકાયદેસર સભાના સામાન્ય ઉદ્દેશ્યના અનુસરણમાં કરવામાં આવ્યો છે જેને ગેરકાયદેસર સભાના સભ્યો જાણતા હતા કે આવા ગુના ગેરકાયદેસર સભાના ઉદ્દેશ્યની કાર્યવાહીમાં કરવામાં આવે તેવી શક્યતા છે.એકવાર તે સ્થાપિત થઈ જાય કે ગેરકાયદેસર મેળાવડાનો એક સામાન્ય હેતુ હતો, તે જરૂરી નથી કે ગેરકાયદેસર મેળાવડાની રચના કરતી તમામ વ્યક્તિઓએ આવા ગેરકાયદેસર મેળાવડાના સભ્ય દ્વારા કરવામાં આવેલા ગુના માટે પરોક્ષ જવાબદારી લેવાના હેતુઓ માટે કોઈ ખુલ્લેઆમ કૃત્ય કર્યું હોય.આ કલમ હેઠળ, ઘટનાના ચાલુ રહેવા દરમિયાન કરવામાં આવેલા ગુના માટે ગેરકાયદેસર સભાના અન્ય સભ્યની જવાબદારી એ હકીકત પર આધારિત છે કે શું અન્ય સભ્યો અગાઉથી જાણતા હતા કે ખરેખર કરવામાં આવેલ ગુનો

સામાન્ય હેતુની કાર્યવાહીમાં કરવામાં આવે તેવી શક્યતા છે.સામાન્ય ઉદ્દેશને સામાન્ય હેતુથી અલગ પાડવો પડશે.સંહિતાની કલમ ૧૪૯માં સામાન્ય હેતુનો કોઈ પ્રશ્ન નથી.જ્યાં મૃતકને મારવાના સામાન્ય હેતુ અનુસાર કોઈ ઈજા પહોંચાડવામાં આવતી નથી, પરંતુ સાક્ષીઓમાંથી કોઈ એક દ્વારા ઉશ્કેરવામાં આવે ત્યારે જ થાય છે, ત્યાં ગેરકાયદેસર સભાના સભ્યોને હત્યાના ગુના માટે દોષિત ઠેરવી શકાતા નથી.

તાત્કાલિક કેસમાં, ફરિયાદી પક્ષે એક સામાન્ય હેતુ હોવાનો આક્ષેપ કર્યો હતો, જે ટ્રાયલ કોર્ટે સાબિત કર્યો હતો:"હવે પીડબ્લ્યુના પુરાવા પરથી, તે પૂરતા પ્રમાણમાં સ્થાપિત થાય છે કે આરોપી વ્યક્તિઓ આક્રમક હતા અને બળજબરીથી જમીનનો કબજો લેવા માટે માહિતી આપનાર અને તેના પરિવારના સભ્યોના ખેતરમાં ગયા હતા.તેથી તે સ્પષ્ટ છે કે આરોપી વ્યક્તિએ ગેરકાયદેસર રીતે એકઠા થવાની રચના કરી હતી, જેનો સામાન્ય ઉદ્દેશ ગુનાહિત અતિક્રમણ કરવાનો અને ગુનાહિત બળ દ્વારા માહિતી આપનારની જમીનનો કબજો લેવાનો હતો.જોકે, ટ્રાયલ કોર્ટે એવું માન્યું હતું કે:

"સંજોગો અને વર્તન પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે ગેરકાયદેસર સભાના સભ્યો જાણતા હતા કે હત્યા કથિત સામાન્ય ઉદ્દેશ્યની કાર્યવાહીમાં કરવામાં આવી હોવાની સંભાવના છે અને સામાન્ય ઉદ્દેશ્યની કાર્યવાહીમાં સરદાર રાઉતની હત્યા બાબુમની @ભૈચ્યા મુનિ રાઉતે કરી હતી, જે

ગેરકાયદેસર સભાના સભ્ય હતા.

ઉચ્ચ અદાલતે એવું પણ શોધી કાઢ્યું હતું કે ગેરકાયદેસર મેળાવડાનો સામાન્ય ઉદ્દેશ માહિતી આપનાર અને તેના પરિવારના સભ્યોની જમીન પર બળજબરીથી કબજો કરવા માટે અતિક્રમણ કરવાનો હતો.

અપીલકર્તાઓ વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે ટ્રાયલ કોર્ટને એવું માનવા માટે કોઈ આધાર નથી કે ગેરકાયદેસર સભાના સભ્યો જાણતા હતા કે ગુનાહિત અતિક્રમણ કરવાના સામાન્ય ઉદ્દેશ્યની કાર્યવાહીમાં હત્યા થવાની સંભાવના છે. વિદ્વાન સલાહકારની આ દલીલમાં આપણને સાર મળે છે. તે સ્વીકારવામાં આવે છે કે કથિત રીતે લાઠી જેવા હથિયારોથી સજ્જ હોવા છતાં, ભૈયામણી રાઉતના સિવાય ગેરકાયદેસર સભાના કોઈ સભ્યએ મૃતકના વ્યક્તિને કોઈ ઈજા પહોંચાડી ન હતી. તે પણ વિવાદિત નથી કે, જ્યારે ટાંગી ફટકો મળ્યા પછી, મૃતક દક્ષિણ તરફ ભાગી જવા લાગ્યો, ત્યારે ગેરકાયદેસર સભાના કોઈ સભ્યએ તેને અટકાવ્યો ન હતો અથવા અન્ય કોઈ રીતે ભાઈ મણિ રાઉતના આદેશ પર ભાઈ મણિ રાઉતે કરેલા હત્યાના ગુનાને પૂર્ણ કરવામાં મદદ કરી ન હતી. દીવાન રાઉતે મૃતકની છાતી પર પથ્થર ફેંક્યો હોવાનું કહેવાય છે, પરંતુ મૃતકની વ્યક્તિ પર મળી આવેલી ઈજાઓને કારણે આવો આરોપ ખોટો સાબિત થાય છે. પોસ્ટમોર્ટમમાં મૃતકની વ્યક્તિ પર નીચેની ઈજાઓ જોવા મળી હતી:

"(i) ખોપરી ઉપરની ચામડીના આગળના ભાગ પર ૨ "x ૩/૪" હાડકાની ઊંડાઈ પર એક ઉઝરડા ઘા સાથે આગળના હાડકામાં તિરાડ પડી જાય છે.

((ii) ડાબા પગ પર પગની ઘૂંટી ૧/૪ "x ૧/૪" ની નજીક એક ઘર્ષણ.

પોસ્ટમોર્ટમ સમયે છાતી પર કોઈ ઈજા જોવા મળી ન હતી. ઈજા નંબર ૨, પગની ઘૂંટીની નજીક ડાબા પગ પર ઘર્ષણ, અપીલકર્તા દીવાનને આભારી ન હોઈ શકે. ફરિયાદી પક્ષ દ્વારા પૂરતા પુરાવા રજૂ કરવામાં આવ્યા નથી જે વાજબી શંકાની બહાર સાબિત કરી શકે કે તમામ અપીલકર્તાઓનો હત્યાનો ગુનો કરવાનો સામાન્ય હેતુ હતો. ગુનાના સમયે હાજર સંજોગો સૂચવતા નથી કે તમામ આરોપીઓનો સરદારી રાઉતની હત્યા કરવાનો સામાન્ય હેતુ હતો.

જોકે, અપીલકર્તા સુખન રાઉતનું વલણ અલગ છે. તેણે મૃતકને ટાંગી મારવા માટે ભૈયામણી રાઉતે ઉશ્કેર્યો હોવાનું સાબિત થાય છે, જેના પરિણામે તેનું મૃત્યુ થયું હતું. જો કે તે સામાન્ય હેતુ નથી, તેમ છતાં સુખન રાઉત સામે એક સામાન્ય હેતુ સાબિત થાય છે. તે કોઈ પણ શંકાના પડછાયાની બહાર સ્થાપિત થાય છે કે જ્યારે સરદાર રાઉતના માથા પર પ્રહાર કરવામાં આવ્યો હતો, જેના પરિણામે તેનું

મૃત્યુ થયું હતું તે સમયે સુખેન રાઉતે અને ભૈય્યા મણિ રાઉતે સમાન હેતુ દર્શાવ્યો હતો.તેથી, સુખેન રાઉતે સંહિતાની કલમ ૩૪ સાથે વાંચી શકાય તેવી કલમ ૩૦ હેઠળ સજા પામેલા ગુના માટે દોષિત છે.

અપીલકર્તાઓ વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલે વાજબી રીતે સ્વીકાર્યું છે કે અન્ય તમામ અપીલકર્તાઓને યોગ્ય રીતે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા છે અને સંહિતાની કલમ ૧૪૭,૧૪૮ અને ૩૨૩ સાથે વાંચી શકાય તેવા ગુનાઓ માટે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા છે.ઉપરોક્ત તમામ આરોપી વ્યક્તિઓ ઉપરોક્ત ગુનાઓ માટે દોષિત ઠેરવવા પાત્ર છે.તેઓએ એક વર્ષથી વધુ સમય સુધી કેદની સજા ભોગવી હોવાનું કહેવાય છે.જો તેમને પહેલેથી જ ભોગવેલી કેદની સજા આપવામાં આવે તો ન્યાયના હિતોની સેવા થશે.

તદનુસાર, અપીલનો નિકાલ સુખેન રાઉતને દોષિત ઠેરવીને અને સંહિતાની કલમ ૩૪ સાથે વાંચીને કલમ ૩૦૩ હેઠળ તેને દોષિત ઠેરવીને કરવામાં આવે છે.તેને આજીવન કેદની સજા ફટકારવામાં આવી છે.સત્તન રાઉત, જીતેન્દ્ર રાઉત, ઉમેશ રાઉત, બિનોદ રાઉત, દેવેન રાઉત @દેવ નારાયણ રાઉત, ભુનેશ્વર રાઉત અને સુચિત રાઉત જેવા અન્ય અપીલકર્તાઓને સંહિતાની કલમ ૧૪૭,૧૪૮,૩૨૩ સાથે વાંચીને દંડનીય ગુનાઓ માટે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા છે અને તેમના દ્વારા પહેલેથી જ ભોગવવામાં આવેલી કેદની સજા ફટકારવામાં આવી છે.

અપીલનો નિકાલ કરવામાં આવ્યો.

This judgment has been translated using AI Tool - SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.